

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **Občanské sdružení CANCER**, IČO: 26987601,
sídlem Vlastislav č. p. 72, 411 14 Vlastislav,
zastoupen obecným zmocněncem Ing. J. P., narozen „X“,
bytem „X“, adresa pro doručování: „X“,

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 39/61, 400 21 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek v částce 2 000 Kč. Částka 2 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou k doručení zdejšímu soudu dne 9. 5. 2016 domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného Finančního úřadu pro Ústecký kraj, který spatřoval v tom, že žalovaný neakceptoval odvolání žalobce ze dne 13. 12. 2015 proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015, č. j. 2228624/15/2506-50523-501825, které v zastoupení žalobce na základě plné moci ze dne 1. 6. 2015 uplatnil jeho zástupce Ing. J. P., a současně v tom, že žalovaný v případě pochybností o předmětné plné moci nezaslal žalobci výzvu k úpravě plné moci ve smyslu § 28 odst. 2 daňového řádu a nevyrozuměl o nedostacích plné moci jeho zástupce. Žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost akceptovat podání žalobce ze dne 13. 12. 2015 a obsahově navazující podání ze dne 26. 11. 2015 (patrně míněno 26. 12. 2015, pozn. soudu) a ze dne 19. 1. 2016 jako podání realizovaná oprávněnou osobou, tj. žalobcem.
2. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

byla projednatelná. Jednou ze základních podmínek soudního řízení ve správním soudnictví je včasné podání žaloby. Ze žaloby je zřejmé, že se žalobce domáhá soudní ochrany před nezákonným zásahem žalovaného ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být taková žaloba podána **do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu**. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Podle odstavce 2 téhož ustanovení **zmeškání lhůty nelze prominout**.

3. Z citovaných ustanovení vyplývá jednak objektivní dvouletá lhůta pro podání žaloby, jejíž počátek se odvíjí od okamžiku, kdy k tvrzenému nezákonnému zásahu došlo, a jednak subjektivní dvouměsíční lhůta pro podání žaloby, jejíž počátek je určen okamžikem, kdy se žalobce o tomto zásahu dozvěděl. Není-li dodržena kterákoli z těchto dvou lhůt, jejichž zmeškání nemůže být prominuto, musí soud podanou žalobu vyhodnotit jako opožděnou. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. přitom platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
4. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
5. Pro posouzení včasnosti podané žaloby považuje soud za nezbytné připomenout, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že *„[s]tížnost ani žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti dle § 261 daňového řádu není jiným právním prostředkem ochrany nebo nápravou ve smyslu § 85 s. ř. s., který je nutno před podáním žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správce daně vyčerpat. Případné podání takové stížnosti nemá vliv na běh subjektivní lhůty pro podání žaloby“* (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017-42, publ. pod č. 3686 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz). V citovaném rozsudku rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dále uvedl, že *„... vyslovil závazný právní názor, který je v rozporu s předcházející judikaturou ... Judikatorní odklon je faktorem nevyhnutelně spojeným s rozhodovací činností soudů. Jakkoliv na straně jedné je určité nežádoucí, aby k němu docházelo příliš často, představuje na straně druhé nezbytný dynamický prvek ve vývoji judikatury. Pokud dojde v důsledku sjednocovací činnosti rozšířeného senátu k judikatornímu odklonu, nelze nově přijatý názor zásadně aplikovat zpětně, pokud by v důsledku této změny účastníci řízení, resp. soukromé subjekty, jednající v důvěře ve stávající judikaturu, ztratili přístup k soudu ...“* V této souvislosti je třeba zmínit, že podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu, jež byla citovaným rozsudkem překonána, platilo, že prostředkem ochrany, jehož vyčerpáním je podmíněna přípustnost zásahové žaloby je nejen stížnost podle § 261 odst. 1 až 5 daňového řádu, ale i žádost o prošetření způsobu vyřízení této stížnosti podle odstavce 6 téhož ustanovení, resp. že zásahovou žalobu je možno věcně projednat až po bezvýsledném vyčerpání žádosti o prošetření způsobu vyřízení stížnosti podle § 261 odst. 6 daňového řádu (srov. rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 7. 11. 2013, č. j. 9 Aps 4/2013-25, publ. pod č. 2956/2014 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz).

6. Na tomto místě zdejší soud zdůrazňuje, že žalobce nemůže profitovat z temporálních účinků výše citovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, které brání aplikaci jeho závěrů v případech, kdy by tím účastníci ztratili přístup k soudu. Žalobce totiž aplikací závěrů rozšířeného senátu přístup k soudu neztratil, neboť – jak vyplývá z vyjádření žalovaného ze dne 19. 11. 2018 i z obsahu předložené spisové dokumentace – žalobce nepodal žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti podle § 261 odst. 6 daňového řádu, tudíž ve smyslu dřívější judikatury nevyčerpal před podáním žaloby všechny dostupné prostředky ochrany, jak mu ukládal § 85 s. ř. s. V kontextu právního názoru zastávaného Nejvyšším správním soudem v době podání žaloby by tudíž tato žaloba byla podle § 85 s. ř. s. nepřípustná a z tohoto důvodu by musela být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Zdejší soud proto nebral v potaz temporální účinky předmětného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu a jeho závěry na projednávanou věc aplikoval.
7. Ze spisové dokumentace, kterou předložil žalovaný, zdejší soud zjistil, že výzvou k odstranění vad odvolání ze dne 18. 12. 2015, č. j. 2350906/15/2506-50523-501825, žalovaný žalobce vyzval, aby do osmi dnů od doručení výzvy odstranil vady svého podání (odvolání proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015, č. j. 2228624/15/2506-50523-501825),
zaevidovaného dne 14. 12. 2015 pod č. j. 2341043/15/2506-50523-501825, spočívající v uvedení podpisu, který není podpisem osoby oprávněné učinit dané podání. V odůvodnění předmětné výzvy žalovaný vysvětlil, že podání je opatřeno podpisem Ing. J. P. s odkazem na plnou moc ze dne 23. 6. 2015, kterou žalobce tuto osobu zmocnil pouze k úkonům ve věci daňové kontroly daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2013, leden 2014, únor 2014, březen 2014, duben 2014, květen 2014, červen 2014 a červenec 2014. Přípisem ze dne 13. 1. 2016, č. j. 36066/16/2506-50523-507797, který byl žalobci doručen dne 14. 1. 2016, žalovaný vyrozuměl žalobce o tom, že jeho podání (odvolání) zaevidované dne 14. 12. 2015 pod č. j. 2341043/15/2506-50523-501825 se stalo neúčinným, neboť bylo podepsáno neoprávněnou osobou. Žalovaný konstatoval, že z předložené kopie plné moci ze dne 1. 6. 2015 vyplývá oprávnění pro Ing. P. týkající se pouze daňové kontroly daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období let 2011 a 2012, přičemž podle § 88 odst. 4 daňového řádu je podpisem zprávy o daňové kontrole ukončeno její projednání, zpráva o daňové kontrole se považuje za oznámenou a současně je ukončena daňová kontrola. Žalovaný uzavřel, že z důvodu ukončení daňové kontroly již plná moc nemá účinky pro doručení platebního výměru, pro podpis podaného odvolání ani pro podání odpovědi na výzvu k odstranění vad.
8. S ohledem na tato zjištění soud konstatuje, že nejpozději dne 14. 1. 2016 se žalobce dozvěděl, že jeho odvolání ze dne 13. 12. 2015 proti platebnímu výměru žalovaného ze dne 13. 11. 2015 se stalo neúčinným a nebude akceptováno z toho důvodu, že nebylo podepsáno oprávněnou osobou, když je podepsal Ing. J. P., jehož zmocnění se podle plné moci ze dne 23. 6. 2015 omezovalo na daňovou kontrolu daně z přidané hodnoty a podle plné moci ze dne 1. 6. 2015 se zmocnění omezovalo na již ukončenou daňovou kontrolu daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období let 2011 a 2012. Z uvedeného je

podle názoru soudu zcela zřejmé, že žalobce se nejpozději dne 14. 1. 2016 dozvěděl o jím tvrzeném nezákonném zásahu, který je předmětem tohoto soudního řízení. Tento den (14. 1. 2016) je pak nutno považovat za den určující počátek subjektivní lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 84 odst. 1 věty první s. ř. s. Dvoutměsíční **lhůta pro podání žaloby** tak počala plynout v pátek 15. 1. 2016 a **skončila v pondělí 14. 3. 2016**.

9. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby ji žalobce nejpozději dne 14. 3. 2016 předal soudu nebo jemu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předal orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobce neučinil, neboť žalobu soudu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence teprve dne 9. 5. 2016. Soudu proto nezbylo než vyslovit, že předmětná žaloba byla podána **opožděně**, neboť žalobce nedodržel zákonem stanovenou dvoutměsíční subjektivní lhůtu k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tuto žalobu pro opožděnost odmítl. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
10. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl rovněž o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby v částce 2 000 Kč. Tato částka bude žalobci vrácena z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 18. prosince 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.